

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9221 af 17/03/2016 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 10-16 om hjælpemiddel - abonnementsudgifter til app - fast-netabonnement til brug for nødkald - driftsudgift

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2015-2140-02572

Ankestyrelsens principafgørelse 10-16 om hjælpemiddel - abonnementsudgifter til app - fast-netabonnement til brug for nødkald - driftsudgift

Resumé:

Kommunen skal under visse betingelser yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Der kan ikke ydes støtte til udgifter, som følger af brugen af hjælpemidlet (driftsudgifter).

Abonnementsudgifter til en hjælpemiddel-app og udgifter til fastnetabonnement til brug for et nødkald er ikke driftsudgifter, da der ikke er tale om udgifter, som følger af brugen af hjælpemidlet. Abonnementerne er en forudsætning for, at app'en og nødkaldet kan anvendes efter deres formål.

En app er et hjælpemiddel, hvis app'en er fremstillet med henblik på at kompensere for en nedsat funktionsevne. Hvis et abonnement er en forudsætning for at kunne anvende app'en efter dens formål, skal kommunen afholde abonnementsudgifterne.

Et fastnetabonnement til brug for et nødkald kan – ligesom abonnementsudgifter til en app – bevilges som en del af hjælpemidlet, når et fastnetabonnement er en forudsætning for, at nødkaldet kan fungere. Det er en forudsætning, at borger ikke i forvejen har et fastnetabonnement. Det er alene abonnementet, der kan bevilges sammen med nødkaldet. Det vil sige, at udgifter til telefonopkald ikke er omfattet, og borger skal derfor selv afholde sådanne udgifter. Ved indgåelse af fastnetabonnement kan kommunen tage udgangspunkt i det billigst, nødvendige abonnement.

I sag nr. 1 vurderede Ankestyrelsen, at abonnementsudgifter til en hjælpemiddel-app skulle betragtes som en del af hjælpemidlet, da afholdelse af udgifterne var en forudsætning for, at app'en kunne anvendes efter dens formål. Ankestyrelsen fandt imidlertid, at der ikke var tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, om app'en i væsentlig grad kunne afhjælpe borgerens nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad være en lettelse i borgerens dagligdag. Kommunen skulle derfor foretage en vurdering af, om borger opfyldte betingelserne for en hjælpemiddel-app.

I sag nr. 2 vurderede Ankestyrelsen, at et fastnetabonnement til brug for et nødkald kunne bevilges sammen med nødkaldet, idet afholdelse af udgifterne til fastnetabonnementet var en forudsætning for, at nødkaldet kunne anvendes. Da borger var berettiget til bevilling af et nødkald efter § 112, stk. 1, var borger samtidig berettiget til at få dækket udgifterne til fastnetabonnementet. Borger havde ikke i forvejen et fastnetabonnement.

Lovgivning:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 1284 af 17. november 2015 – § 112, stk. 1, nr. 1 og 2

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagerne principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagerne om abonnementsudgifter til app samt fastnetabonnement til brug for nødkald principielt for at afklare, om sådanne abonnementsudgifter til et hjælpemiddel skal betragtes som driftsudgifter, som borger selv skal betale, eller som en del af hjælpemidlet, som kommunen skal yde hjælp til.

2. Reglerne

Lov om social service § 112, stk. 1, nr. 1 og 2, fastslår, at kommunalbestyrelsen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet

- 1) i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne,
- 2) i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller
- 3) er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Det fremgår af § 4 i bekendtgørelse om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven, at der ikke ydes hjælp til udgifter, som følger af brug af hjælpemidlet, fx til drift, rengøring eller vedligeholdelse. Der ydes dog hjælp til batterier til brug for hjælpemidler bevilliget efter § 112 i lov om social service, som ikke kan købes i almindelig handel, eller som ikke kan eller bør udskiftes af ansøgeren.

3. Andre principafgørelser

Gældende

Følgende principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

161-11: Ankestyrelsen fandt, at udgifter til kanylebokse må betragtes som en omkostning, der er forbundet med brugen af kanyler. Der er derfor tale om en almindelig driftsudgift. Udgifterne kunne på den baggrund ikke ydes som en merudgift. Ankestyrelsen lagde til grund, at kanylerne var blevet ydet som hjælpemidler. Hjælpemiddelbekendtgørelsen regulerer udtømmende dækningen af driftsudgifter ved brug af hjælpemidler.

225-11: Ankestyrelsen fandt, at udgifter til el til opladning af hjælpemidler ikke kunne ydes som en merudgift, da der var tale om en almindelig driftsudgift. Reglen om merudgifter kan alene anvendes i de situationer, hvor der er tale om en udgift som følge af brug af hjælpemidlet, som er helt uforholdsmæssig eller urimelig for borgeren. I den konkrete sag fandt Ankestyrelsen, at selvom borgeren havde flere hjælpemidler, som samlet brugte el for mere end 600 kr. om året, medførte det ikke, at hans elforbrug var uforholdsmæssigt stort.

63-14: Ankestyrelsen fandt, at elektroderne til en dropfodsstimulator er en integreret del af det elektroniske hjælpemiddel. Der er derfor ikke tale om en driftsudgift. Udgifterne til udskiftning af elektroderne skulle på denne baggrund dækkes af kommunen. Ankestyrelsen lagde ved vurderingen om elektroderne vægt på, at elektroderne er en integreret bestanddel af hjælpemidlet. Uden elektroderne er der ikke noget fungerende hjælpemiddel, da elektroderne er en nødvendig bestanddel af funktionen. Batterierne til dropfodsstimulatoren er en almindelig driftsudgift, som ikke dækkes af kommunen.

4. De konkrete afgørelser

Sag nr. 1 - j.nr. 2015-2140-02572

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i din datters sag om klage over A Kommunes afgørelse truffet den 17. november 2014. Kommunen gav i afgørelsen afslag på afholdelse af abonnementsudgifter til app'en MOBI:DO.

Resultatet er:

- Abonnementsudgifterne er ikke driftsudgifter

Vi ændrer således kommunens afgørelse. Det betyder, at abonnementsudgifterne skal betragtes som en del af hjælpemidlet.

Kommunen skal derfor nu foretage en vurdering af, om din datter opfylder betingelserne for bevilling af MOBI:DO efter § 112, stk. 1. Kommunen skal herefter træffe en ny afgørelse. Du skal være opmærksom på, at en ny behandling godt kan føre til det samme resultat i din datters sag.

Kommunen vil kontakte dig.

Der var enighed på mødet.

Begrundelse for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at abonnementsudgifterne til app'en MOBI:DO er en del af hjælpemidlet og dermed ikke en driftsudgift. Kommunen kunne derfor ikke give din datter afslag med den begrundelse, at abonnementsudgifterne skal betragtes som driftsudgifter.

Det fremgår af sagen, at undervisningssektoren allerede har afholdt udgiften til oprettelse af app'en på ca. 500 kr. Der er dog søgt om bevilling af afholdelse af abonnementsudgifter ved kommunen, da din datter på nuværende tidspunkt ikke anvender app'en i skolen. Din datter vil anvende MOBI:DO til at strukturere sin hverdag, både om morgenen og om aftenen.

Det følger af servicelovens § 112, stk. 1, at der kan ydes støtte til hjælpemidler, der i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Det følger samtidig af hjælpemiddelbekendtgørelsens § 4, stk. 3, at der ikke ydes hjælp til udgifter, som følger af brug af hjælpemidlet, fx til drift, rengøring eller vedligeholdelse, jf. dog stk. 4-6.

Vi har ved vores afgørelse lagt vægt på, at app'en ikke kan fungere, såfremt abonnementsudgifterne ikke bliver afholdt. Abonnementsudgifterne er derfor en forudsætning for, at app'en kan anvendes efter sit formål.

Vi har samtidig lagt vægt på, at udgifterne alene vedrører abonnementet til app'en og hermed app'ens funktion.

Vi har endvidere lagt vægt på, at abonnementsudgifterne kan betragtes som betaling for selve hjælpemidlet.

Abonnementsudgifterne er derfor ikke på linje med rengøring, vedligeholdelse og el- eller vandforbrug.

Vi henviser til vores principafgørelse 63-14, hvori det fastslås, at elektroder til en dropfodsstimulator er en integreret del af det elektroniske hjælpemiddel. Udgifterne hertil skulle derfor dækkes af kommunen. Ankestyrelsen lagde i den pågældende sag vægt på, at uden elektroder er der ikke noget fungerende hjælpemiddel, da elektroderne er en nødvendig bestanddel af funktionen.

Vi finder på den baggrund, at der ikke er tale om en driftsudgift, men at abonnementsudgifterne skal betragtes som en del af hjælpemidlet. Det er derfor kommunen, som skal afholde disse nødvendige abonnementsudgifter, såfremt betingelserne for bevilling af hjælpemidlet i servicelovens § 112, stk. 1 er opfyldt.

Kommunen skal som følge heraf foretage en vurdering af, hvorvidt app'en MOBI:DO i væsentlig grad kan afhjælpe din datters nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Kommunen skal herefter træffe en ny afgørelse.

Hvis kommunen ikke fuldt imødekommer ansøgningen, skal kommunen i afgørelsen angive de hovedhensyn og de faktiske oplysninger, der er indgået i kommunens vurdering.

Såfremt kommunen vurderer, at din datter opfylder betingelserne for bevilling efter servicelovens § 112, stk. 1, skal kommunen afholde de fulde abonnementsudgifter.

Sag nr. 2 - j.nr. 2014-2123-45022

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i din sag om klage over A Kommunes afgørelse truffet den 7. juli 2014.

Resultatet er:

- Du har ret til at få dækket dine udgifter til fastnetabonnement til dit nødkald

- Du har ikke ret til dækning af udgifter til ekstra vask

Vi ændrer således kommunens afgørelse, hvad angår udgifter til fastnetabonnement til dit nødkald.

I forhold til dine merudgifter til ekstra vask, så betyder det, at kommunens afgørelse om merudgifter til ekstra vask stadig gælder.

Kommunen vil kontakte dig.

Der var enighed på mødet.

Begrundelse for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at et fastnetabonnement til et nødkald kan bevilges efter servicelovens § 112, stk. 1 om hjælpemidler, hvis abonnementet er en forudsætning for, at nødkaldet kan anvendes efter sit formål.

Vi finder, at udgiften til et fastnetabonnement ved bevilling af et nødkald er en del af nødkaldet og dermed ikke en driftsudgift.

Det følger af servicelovens § 112, stk. 1, at der kan ydes støtte til hjælpemidler, der i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Det følger samtidig af hjælpemiddelbekendtgørelsens § 4, stk. 3, at der ikke ydes hjælp til udgifter, som følger af brug af hjælpemidlet, fx til drift, rengøring eller vedligeholdelse, jf. dog stk. 4-6.

Vi har ved vores afgørelse lagt vægt på, at nødkaldet ikke kan fungere, hvis abonnementsudgifterne til fastnet ikke bliver afholdt, idet du ikke i forvejen har et fastnetabonnement. Abonnementsudgifterne er derfor en forudsætning for, at nødkaldet kan anvendes efter sit formål.

Vi skal dog gøre opmærksom på, at det udelukkende er abonnementet, der kan bevilges efter § 112, stk. 1. Forbrug m.m. vil ikke være omfattet, og du vil derfor ikke kunne få eks. udgifter til almindelige telefonopkald dækket. Vi skal samtidig gøre opmærksom på, at du alene er berettiget til det billigste, nødvendige abonnement. Det er kommunen, der beslutter, hvilket fastnetabonnement, du er berettiget til.

Vi bemærker, at reglerne om dækning af merudgifter er subsidære i forhold til den øvrige sociale lovgivning. Det betyder, at en udgift kun kan dækkes efter reglerne om merudgifter, hvis den ikke kan dækkes af andre bestemmelser i den sociale lovgivning. Det er endvidere en betingelse, at der ikke er gjort endeligt op med afholdelsen af udgiften i andre dele af den sociale lovgivning.